

la articolul 10 alineatul (2) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât includerea numelor reclamantelor în actele atacate ar fi adus în mod nejustificat atingere autorității lor în societatea siriană, față de prieteni, în comunitatea lor religioasă și față de partenerii comerciali.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2012 — Plantavis și NEM/Comisia și EFSA

(Cauza T-334/12)

(2012/C 311/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Plantavis GmbH (Berlin, Germania) și NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt T. Büttner)

Pârâte: Comisia Europeană și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea interdicțiilor din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006⁽¹⁾ coroborat cu Regulamentul (UE) nr. 432/2012⁽²⁾ și cu Registrul Uniunii privind mențiunile de sănătate, ținut de Comisie

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele arată în primul rând că legiuitorul Uniunii nu ar avea competența de a adopta regulamentul atacat.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Regulamentele nr. 1924/2006 și nr. 432/2012, precum și Registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ar aduce atingere nejustificată unor drepturi protejate ca drepturi fundamentale ale industriei alimentare, precum și dreptului la informație al consumatorilor și al specialiștilor în domeniu. În acest context, reclamantele arată în special că interdicțiile privind mențiunile nutriționale și de sănătate prevăzute în regulamentele atacate ar fi disproporționate. Această situație s-ar regăsi mai ales în privința interdicției de utilizare a mențiunilor nutriționale și de sănătate corecte din punct de vedere obiectiv, precum „mai bună biodisponibilitate”. În plus, regulamentele nu ar fi adecvate pentru a atinge scopul urmărit, deoarece EFSA și Comisia nu ar fi stabilit o linie clară, transparentă și comună pentru instituirea standardelor științifice.

Totodată, reclamantele invocă o inegalitate de tratament nediferențiată între substanțe și întreprinderi alimentare diferite. Inter-

dicțiile nu ar fi nici necesare, întrucât, în temeiul Directivei 2003/13/CE⁽³⁾ și al Regulamentului (UE) nr. 1169/2011⁽⁴⁾, publicitatea înșelătoare pentru produsele alimentare ar fi interzisă în toate statele membre al Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244)

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 432/2012 al Comisiei din 16 mai 2012 de stabilire a unei liste de mențiuni de sănătate permise, înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 36, p. 1),

⁽³⁾ Directiva 2003/13/CE a Comisiei din 10 februarie 2013 de modificare a Directivei 96/5/CE privind preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică (JO L 41, p. 33).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, p. 18)

Acțiune introdusă la 2 august 2012 — Evonik Degussa/Comisia

(Cauza T-341/12)

(2012/C 311/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) (reprezentanți: C. Steinle, M. Holm-Hadulla și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, anularea Deciziei C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate anumitor informații cuprinse în Decizia C(2006) 1766 final din 3 mai 2006 (cazul COMP/F/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat);

— în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea mandatului acordat consilierului-auditor⁽¹⁾ și a dreptului reclamantei la bună administrare și la audiere

În această privință, reclamanta susține că obiecțiile sale de principiu împotriva publicării nu au fost analizate de consilierul-auditor. Astfel, consilierul-auditor nu a respectat întinderea prerogativelor care i-au fost conferite și a obligațiilor care îi revin și a încălcat articolul 8 din decizia de acordare a mandatului. Întrucât nici consilierul-auditor, nici un alt organ al Comisiei nu au analizat și nu au luat în considerare obiecțiile de principiu prezentate de reclamantă împotriva publicării, în opinia acesteia, Comisia nu a examinat toate aspectele relevante ale cazului. Procedând astfel, Comisia a încălcat principiul bunei administrări și al dreptului de a fi ascultat [articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene].

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

În acest sens, reclamanta susține că decizia atacată nu este motivată cu privire la obiecțiile pe care le-a formulat împotriva publicării versiunii extinse a deciziei. Aceeași critică se aplică și în cazul motivelor Comisiei și al interesului public pentru publicarea versiunii extinse, la aproximativ cinci ani de la adoptarea versiunii inițiale confidențiale.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori de drept și erori de apreciere, ca urmare a încălcării obligației de păstrare a secretului profesional, potrivit articolului 339 TFUE și articolului 8 CEDO, precum și a nerespectării confidențialității informațiilor care au fost publicate

— În cadrul acestui motiv, reclamanta susține că fragmentele pe care Comisia le-a planificat pentru publicarea în versiunea extinsă neconfidențială a deciziei sunt protejate de secretul profesional și conțin, în parte, și secrete comerciale. Publicarea acestor informații pe internet încalcă dreptul reclamantei la protecția secretului profesional.

— În plus, reclamanta susține că publicarea planificată a informațiilor furnizate de solicitanții de clemență se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁽²⁾ și că Regulamentul (CE) nr. 1/2003⁽³⁾ și dispozițiile privind clemența⁽⁴⁾ conțin norme speciale pentru accesul la asemenea informații furnizate în acest context. Prin urmare, în opinia reclamantei, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea din 29 iunie 2010, Comisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Rep., p. I-5885, și Hotărârea din 28 iunie 2012, Comisia/Éditions Odile Jacob, C-404/10, nepublicată încă în Repertoriu), există o prezumție

potrivit căreia publicarea acestor informații încalcă interesele comerciale ale reclamantei, precum și finalitatea activității de investigare a Comisiei. Astfel, interesul public specific pentru publicarea acestor informații trebuie demonstrat în mod separat. Întrucât, în opinia reclamantei, consilierul-auditor nu a procedat astfel, acesta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea încrederii legitime a reclamantei și a principiului securității legitime

În această privință, reclamanta susține că, prin respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate și prin adoptarea deciziei de publicare a versiunii în litigiu a deciziei, a fost încălcat principiul protecției încrederii legitime. Reclamanta a avut încredere în confidențialitatea informațiilor furnizate odată cu depunerea cererilor de clemență. Reclamanta își întemeiază încrederea pe comunicările privind politica de clemență și pe practica constantă a Comisiei și consideră că această încredere necesită protecție. În plus, încălcarea protecției încrederii legitime rezultă din faptul că, în anul 2007, Comisia a publicat deja o versiune neconfidențială a deciziei și a acceptat astfel solicitările reclamantei privind omisiunile. Reclamanta arată că nu există niciun principiu juridic și niciun motiv de fapt care să justifice modificarea ulterioară a acestei decizii.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului utilizării specifice

În cadrul acestui motiv, reclamanta susține că utilizarea, în vederea informării publicului, de informații furnizate de solicitanții de clemență încalcă scopul acestor informații, prevăzut la articolul 28 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 și la punctul 48 din Comunicarea Comisiei privind accesul la dosar⁽⁵⁾. Această situație se regăsește în special atunci când o asemenea utilizare a intervenit la mai mult de șase ani de la închiderea procedurii administrative.

(1) Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei Europene din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (JO L 275, p. 29).

(2) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(3) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102] [TFUE] (JO L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167, rectificare în Ediție specială, 08/vol. 4, p. 269).

(4) Comunicarea Comisiei din 19 februarie 2002 privind imunitatea la amenzi și reducerea cuantumului amenzilor în cauzele referitoare la înțelegeri (JO 2002, C 45, p. 3).

(5) Comunicarea Comisiei privind regulile de acces la dosarul Comisiei în cauzele în temeiul articolelor 81 [CE] și 82 [CE], articolelor 53, 54 și 57 din Acordul SEE și Regulamentului (CE) nr. 139/2004 (JO 2005, C 325, p. 7, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 220).